

Η τοιχογραφία του Αγίου Νικολάου στα Μύρα της Λυκίας

/ [Πεμπτουσία](#)



Στα νοτιοδυτικά παράλια της Μικράς Ασίας βρίσκεται η Λυκία. Στα χρόνια του Μ. Κωνσταντίνου έζησε ο Άγιος Νικόλαος, επίσκοπος Μύρων. Μετά το θάνατό του ο τάφος του στα Μύρα απετέλεσε ένα από τα σπουδαιότερα προσκυνήματα έως το 1087 και την κλοπή του σκηνώματος του από Ιταλούς «εμπόρους» από το Bari. Στα Μύρα χτίστηκε μεγαλοπρεπής ναός προς τιμήν του αγίου Νικολάου.



Η τοιχογραφία του τρούλου στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου στα Μύρα της Λυκίας. Πηγή: www.lifo.gr

Πρόκειται για μια εκκλησία υψίστης αρχιτεκτονικής και θρησκευτικής σημασίας. Είναι βασιλική μετά τρούλου, της Μέσης Βυζαντινής περιόδου, και κτίστηκε το 520 μ.Χ. πάνω στα ερείπια παλαιότερου πρωτοχριστιανικού ναού, στον οποίο λειτουργούσε ο Άγιος Νικόλαος ως επίσκοπος Μύρων, τον 4ο αιώνα μ.Χ.

Θεωρείται από τους ειδικούς το τρίτο σε σπουδαιότητα βυζαντινό κτίσμα της Ανατολίας. Η σημασία της οφείλεται κυρίως στις αξιόλογες τοιχογραφίες, που απεικονίζουν μεταξύ άλλων και τον κύκλο του θαυματουργού βίου του Αγίου Νικολάου. Είναι το πρώτο και μοναδικό δείγμα του είδους στην Τουρκία και κρίνεται σημαντικότερο για την εξέλιξη της βυζαντινής τοιχογραφίας. Από τον 6ο έως τον 11ο αιώνα μ.Χ. η μνήμη του Αγίου Νικολάου -προστάτη των απλών και αδύναμων ανθρώπων- τιμήθηκε εξαιρετικά από την Ορθόδοξη Εκκλησία. Αργότερα λατρεύτηκε και ως προστάτης άγιος της ρωσικής αυτοκρατορικής αυλής. Το 1982, η εκκλησία του Αγίου Νικολάου και ο περιβάλλον χώρος της, χαρακτηρίστηκαν ως αρχαιολογικό μνημείο υψίστης σημασίας από το τουρκικό Υπουργείο Πολιτισμού και συμπεριλήφθηκαν στον κατάλογο των αρχαιολογικών χώρων της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Το 2003, το Ίδρυμα Ωνάση αποφάσισε να ξεκινήσει την συγχρηματοδότηση με το Ίδρυμα Βέχμπι Κοτς του προγράμματος συντήρησης του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου, στα Μύρα της αρχαίας Λυκίας, στη νότια Τουρκία. Το έργο είχε υποστηριχθεί αρχικά από τη Διοίκηση Αντάλιας (2002), από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως (2001) και από το Παγκόσμιο Ταμείο Μνημείων-Ίδρυμα Σάμιουελ Κρες (2000). Χάρη στη χορηγία των Ιδρυμάτων Ωνάση και Κοτς κατέστη δυνατή η συνέχιση της συντήρησης και αποκατάστασής του, η οποία



ρήσης και αποκατάστασης του και ειδικού συντηρητή Τ. Τοιχογραφιών έχουν καταγραφεί Karakaya του Πανεπιστημίου





Πηγή φωτογραφιών: www.lifo.gr